

LA GRACOLARIA

Periódico semanal

La Redacción no se hace solidaria de los trabajos firmados.

Insertéense ó no, no se devuelven los originales.

Anuncios, edictos y comunicados á precios convencionales.

Redacción y Administración

CALLE DE CORRÓ, 9

Precios de suscripción

Trimestre, pago adelantado. 1'50 ptas
Número suelto. 0'15 ..
Número atrasado.. 0'20 ..

LOS AMICHS

(CUENTO ORIENTAL)

Una vegada hi havia un rich comerciant qui tenia no més un fill, al qui estimava ab un amor incomparable. L' havia pujat ab molt compte, y li havia fet donar una instrucció com no se acostuma. Ja home, va empendrel lo seu pare, y li va dir:

—Mira, noy, t' he fet ensenyar ben be, com convenia á una persona de la nostra niçaga y de la nostra riquesa. Pero no n' hi ha prou. Es necessari veure mon, pera coneixer als homes. Per aquest fi, convidria duran bona temporada viatgesis. Los viatges venen á ser una escola d' experiéncia; com més homes veurás, mes probable es que 'ls coneguis. Lo mon es un gran llibre; lo lector qui ab atenció 'l llegeix, ne treu lliçons molt aprofitables. Ve á ser una especie de mirall, en que l' home hi veu enmirellada sa propia y verdadera fesomia. Esforçat en contemplarte en lo mirall, y arribarás á adquirir aquella habilitat especial que tant se necesita pera possehir un bon amich. Si durant lo curs de la teva vida un sol ne trobas, haurás aconseguít la més hermosa y la més positiva riquesa, que únicament la mort te podrá robar. Les riqueses y la felicitat estás esposat á que per qualsevol incident te desapareguin; en cambi, la amistat es un tresor que no hi ha cap poder humá que te 'l pugui fer desaparèixer. Busca en los teus viatges un tresor de tal valor. Pera conquerirlo, no reparis en sacrificis.

Lo jovenet se despedí del seu pare, y se 'n aná de viatge. Al ser en una població vehina, se hi aturá alguns dies. Quan menos lo seu pare podia pensarsho, se 'l vegé que entrava á casa seva. Lo pare no sabia avenirse de que retornés tan prompte, y quedá tot estranyat.

—Pare—li va dir lo noy —me manareu que

viatgés fins que trobés un amich. No un, sino dos n' he trobat, y amichs de debó.

—Fill meu—contestá 'l pare—no profanis aquest nom, verdaderament sagrat. ¿No 't recordas que pera donar lo nom d' amich á una persona es precis menjarhi abans molts plats d' escudella en la mateixa taula? Los amichs, fill meu, van molt escassos. Los qui més tenen á la boca aquest nom, son los qui menys saben lo que aquest nom significa. Son com les boyres de la matinada que 'ls primers raigs de sol les fon. Tracten d' açó, com lo borratxo amanyaga al got mentres es ple; pero en quan l' ha vuydat, lo tira de revés. Mira, donchs, de que 'ls amichs de que 'm parlas no ho fassin aixís ab la teva amistat.

—Pare] meu—replicá 'l noy—vos equivoqueu; sou injust en les vostres apreciacions. Estich segur, no 'n dupteu, de la honradés y de la bona fé dels que jo considero com amichs meus. Si la desgracia y la pobresa vingués á trucar á casa meva, creyeume, m' estimarien tant com ara.

—¡Ah!—feu lo vell—mira jo tinch setanta anys y me n' he vist de verdes y madures. He sigut feliç y he sigut desgraciat; he tractat ab molts homes y he tingut ocasió de conèixels. Ab tants anys sols he trobat un amich. Y tu que tot just comensas á coneixer la vida, en l' espay de poques setmanes ja n' hauries trobat dos? Creume, fes lo que jo 't diré y apendrás á coneixer als homes.

Lo vell degollá un moltó, lo ficá dintre un sach, y ab la sanch embrutá lo vestit del noy. A la nit, maná al noy que agafés lo sach, l' insinistrá de lo que havia de fer ab ell, y pare y fill se encaminaren cap al poble vehí, y dret á la casa d' un dels amichs del noy. Trucaren á la porta, y no tardá l' amich en sortir. Se quedá estranyat de tal visita en aquelles hores de la nit. Lo noy, amatent, li va dir:

—Ja veurás; he vingut en aquesta hora, porque en la desgracia es quan se demostra la amistat. Ja t' he comptat alguna vegada la enemistat que hi havia entre la meva familia